

[Johan Asmussen.]

udslag af den stadig manglende helheds-løsning af hele skatteproblemet — sådan som det også er blevet påpeget af flere af de tidligere ordførere — og derfor kan man i og for sig ikke fortænke forslagsstillerne i, at de, når man nu har ventet så længe på en sådan omfattende helhedsløsning, mister tålmodigheden og kommer med et par håndplukkede forslag med hensyn til enkeltheder. Men det er jo nok for sent til, at de kan gennemføres, selv om jeg er opmærksom på, at lovforslaget er fremsat den 1. december, og det var, så vidt jeg husker, den dato, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen nævnte som den sidste rettidige dato, hvis der skulle være chance for at få det vedtaget med virkning for det kommende skatteår.

Jeg kan sige, at mit parti ikke er uden forståelse for de tre punkter, lovforslaget drejer sig om.

Med hensyn til det første, forhøjelse af lønmodtagerfradraget, vil jeg sige, at vi er principielt modstandere af standardfradrag i det hele taget. Det er en nødløsning af teknisk art, som i videst mulig udstrækning burde undgås. Som det også er sagt her i dag, har meningen med lønmodtagerfradrag A i sin tid været en lettelse fortrinsvis for ligningsmyndighederne. For så vidt kunne der jo være nogen mening i at forhøje den grænse noget. Om der i givet fald ville være tilstrækkelig basis for at fordoble det, kan man være noget i tvivl om. Jeg kunne tænke mig, at det ærede medlem hr. Peter Nielsen har ret i sine betragtninger, der gik ud på, at reglerne efter fradrag B vel i det store og hele måtte være tilstrækkeligt til løsning af det, det gælder om, nemlig at give skatteyderne mulighed for at fradrage de udgifter, der er forbundet med indtægtens erhvervelse, — og det er det, der er det afgørende.

Netop et fradrag som lønmodtagerfradraget har jo den særlige egenskab, at det interesserer grumme mange mennesker, og når der fremsættes forslag om fordobling af sådan en takst, kan det vel i nogen grad ses på baggrund af det store antal personer, som det ville glæde, hvis det gennemførtes.

Hvad forhøjelsen af hustrufradraget angår, er der jo ikke tvivl om, at den omstæn-

dighed, at vi overhovedet har en sådan regel om hustrufradrag, hænger direkte sammen med selve det progressive system og med sambeskatningen. Hvis vi ikke havde de systemer, var der ingen grund til noget hustrufradrag.

Hvad sambeskatningen angår, er vi i de uafhængige principielt imod sambeskatningens virkninger. Jeg skal ikke nærmere komme ind på, hvad de virkninger er — dem kender vi alle sammen. Vi er i allerhøjeste grad imod virkningerne. Der er ikke her tale om at tage stilling til selve sambeskatningen og en eventuel ophævelse som sådan, men jeg kan ikke lade være med, når vi overhovedet strejfer emnet — og nogle af de ærede forrige ordførere har også strejft det — at understrege, at en ophævelse af sambeskatningen jo medfører ganske overordentlig store betæneligheder vedrørende de medarbejdende og de hjemmearbejdende hustruer. En isoleret ren ophævelse af sambeskatningen kan vanskeligt undgå at betyde en forskelsbehandling, en diskriminering over for de andre kategorier af hustruer, dem, der arbejder med i mandens bedrift, og de hjemmearbejdende. Det er et så omfattende og så vigtigt problem, at man ikke kan være omhyggelig nok, når dette spørgsmål skal løses, med at løse det på en sådan måde, at der ikke opstår uretfærdig forskelsbehandling.

Må jeg have lov til at benytte lejligheden til i forbindelse med dette spørgsmål at gøre opmærksom på, at baggrunden for vanskelighederne med hensyn til de medarbejdende hustruer jo nok er af teknisk art. Man har altid anset det for umuligt at give de samme fradragsmuligheder for medarbejdende hustruer, som man har anset for naturlige med hensyn til hustruer, der har indtægt hos fremmede. Men forholdet er det, at den forskelsbehandling, som der ligger deri, i virkeligheden er noget, som man ikke havde i indkomstskattens barndom. Man skal ganske vist så langt tilbage som til en lov af 2. juli 1870 om reglerne for udskrivning af indkomstskat, hvor det i § 2, stk. 4, 2. punktum, angående driftsomkostninger og muligheden for fradrag af dem hedder:

„Til driftsomkostninger henregnes dog ikke, hvad der er anvendt til egen og families underhold og betjening, selv om